

[Fiskeriministeren.]

fiskeriprodukter, er naturligvis en misforståelse.

I anden forbindelse rejste det ærede medlem hr. Sæderup spørgsmålet om nægtelsen af Marshallån til andelssildeoliefabrikken i Esbjerg til udvidelse af denne fabrik. Jeg for mit vedkommende har givet en udførlig redegørelse for, hvorfor man har måttet nægte Marshallån, ikke alene til denne sildeoliefabrik, men til en lang række sildeoliefabrikker, der alle ønskede Marshallån. Forholdet er det, at disse sildeoliefabrikker, også andelssildeoliefabrikken i Esbjerg, i økonomisk henseende har haft så udmærket gode år, at de, hvis de ville — og det vil de formentlig —, udmærket selv ved egen økonomisk kraft kunne gennemføre de udvidelser og forbedringer, der nævnes, og når det er tilfældet, finder jeg i og for sig ikke megen anledning til, at staten skal træde hjælpende til med lån. Det er efter min opfattelse det sundeste og naturligste for statsfinanserne, for statens udlånsvirksomhed og også for de pågældende virksomheder selv. Hertil kommer så et moment, som også må tages i betragtning, dette nemlig, at fiskeriet efter „skidtfisk“, som man populært kalder det, jo har taget et meget stort omfang, og at man også med nogen betænkelighed fra visse sider ser på det omfang, dette fiskeri har taget. Jeg tror, at det nogenlunde har stabiliseret sig på det nuværende niveau, men det skal jeg naturligvis ikke spå om. Også dette forhold gør, at man i og for sig ikke kunstigt ved statens hjælp bør forcere denne produktion, men må lade den udvikle sig ved hjælp af de penge, den selv kan indtjene.

Det er rigtigt, at der i vor statistik hidtil ikke er blevet optaget de beløb, der indkommer ved eksporten af sildeolie og fiskeemel, men statistikken vil blive ændret på dette punkt, og der er allerede givet besked om, at dette skal finde sted.

Jeg håber, jeg med disse bemærkninger har besvaret de spørgsmål, der er rejst, men jeg er naturligvis villig til i et udvalg nærmere at redegøre for disse forhold.

Sæderup: Jeg takker den højtærede fiskeriminister for de oplysninger, han fremkom med, og de svar, han har givet på mine spørgsmål. Jeg vil gerne sige endnu en lille ting vedrørende formuleringen af lovforslagets § 1. Jeg husker godt, at der under behandlingen af det tilsvarende forslag i fjor i folketinget af venstres ordfører blev ytret ængstelse for, at det kunne opfattes som protektionisme. Han sagde ganske vist, at loven aldrig var blevet praktiseret i den retning, og ministeren lovede, at det heller ikke skulle ske i fremtiden. Dermed skulle der efter min mening være skabt tryghed nok i den henseende. Jeg synes ikke, der er grund til at lave loven om, og det kan, som jeg sagde før, måske lettere skabe misforståelser, hvis man nu går hen og stryger den omtalte sætning i loven.

Spørgsmålet om andelssildeoliefabrikken skal jeg ikke uddybe særlig stærkt her. Dette spørgsmål forelå på et tidspunkt, da rigsdagen ikke var inde, ellers var det måske nok blevet rejst som et spørgsmål til ministeren om, hvorfor der var blevet nægtet fabrikken dette Marshallån. Det er jo sådan, at andelssildeoliefabrikken i Esbjerg ikke har ønsket statstilskud eller begunstigelser; den har blot søgt at komme i betragtning ved fordeling af et lån, der har til formål at komme landets eksporterhverv tilgode, at rationalisere den daglige drift og at skabe beskæftigelse, og man må sige, at den fabrik, der her er tale om, i høj grad opfylder disse betingelser.

Hvorvidt produktionen af sildeolie måske nu har nået sin kulmination, kan man ikke udtale sig om med sikkerhed, men i alle tilfælde har fabrikken i Esbjerg en meget stor produktion; og denne er stadig stigende. Jeg kan bl. a. oplyse, at medens eksporten af fiskeemel sidste år var 700 t til USA og andre dollarområder, har USA alene i år tegnet sig for 2 000 t, og deraf skal Esbjerg Andelssildeoliefabrik levere de 1 500. Der gøres et stort og godt arbejde der både for at skaffe beskæftigelse og for at skaffe penge til landet, og jeg synes, at dette initiativ kunne have fortjent mere imødekommenhed end sket er. Det har væ-